

КЛАСИФІКАЦІЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ СТУДЕНТОЦЕНТРОВАНОГО НАВЧАННЯ

© А. Волівач, Г. Хімичева, 2015

Київський національний університет технологій та дизайну, Київ, Україна

За оцінками фахівців ХХІ ст. визначальною конкурентною перевагою підприємств і організацій є компетентність їх персоналу. У розвинених країнах добре розуміють зв'язок між конкурентоспроможністю економіки і рівнем національної системи освіти. Саме тому, для багатьох країн світу ключовим питанням стало забезпечення високої якості вищої освіти [1].

Сучасна освіта має готувати фахівців, компетентність яких визнавалася б в усьому світовому просторі.

Відповідно до Закону України „Про вищу освіту”, вища освіта – це сукупність систематизованих знань, умінь, практичних навичок, способів мислення, професійних, світоглядних і громадянських якостей, морально-етичних цінностей та інших компетентностей, здобутих у вищому навчальному закладі у відповідній галузі знань за певною кваліфікацією [2].

На сьогоднішній день, вища освіта України перебуває у стані реорганізації та модернізації, зокрема це стосується механізмів підготовки висококваліфікованого компетентнісного випускника, який придатний до працевлаштування за обраною професією, володіє новітніми знаннями, вміннями, навичками, підходами до вирішення виробничих ситуацій, має бажання постійно удосконалювати професійний рівень.

Слід зазначити, що в Україні процес оновлення цілей, змісту, організації та технологій вищої освіти відбувається у відповідності до Болонської декларації, зокрема проекту Тюнінг – „Гармонізації освітніх структур в Європі”. Основною метою проекту Тюнінг є розробка принципових підходів до створення, удосконалення, впровадження, оцінювання та підвищення якості навчальних програм для кожного з освітніх циклів (ступенів) із застосуванням механізмів студентоцентрованого навчання.

В роботі [3] наголошується, що в основу студентоцентрованого навчання покладено ідею максимального забезпечення студентам їх шансів на отримання першого місця на ринку праці та підвищення їхньої „вартості” у працевлаштуванні.

Визнання пріоритетності якості людського життя над потребами в підготовці кадрів для національної економіки, відсутність адекватних методик прогнозування потреб ринку праці, призвело до реформ вищої освіти, внаслідок чого ринок праці став сильно залежати від навичок високого рівня компетенцій.

Для того, щоб бути затребуваними на ринку праці, необхідно оволодіти наступними важливими загальними компетентностями високого рівня, що здобуваються передусім у вищій освіті:

- вміти застосовувати свої знання в практичній діяльності;
- бути здатними пристосовуватись до нових ситуацій;
- турбуватись про якість;
- володіти навиками управління інформацією;
- бути готовими до самостійної роботи;
- вміти працювати в команді;
- вміти вирішувати організаційні питання та планувати роботу;
- вміти спілкуватись рідною мовою в усній і письмовій формах, та володіти навиками міжособистісного спілкування.

Отже, можна зробити висновки, що основою створення освітньої програми є модель фахівця, яка включає в себе перелічені компетентності, і в свою чергу забезпечить його високу придатність до працевлаштування.

1. Волков О.І., Віткін Л.М., Хімичева Г.І., А.С. Зенкін. Системи якості вищих навчальних закладів: теорія і практика: монографія, Київ, Наукова думка, 2006. – 301 с. 2. Закон України „Про вищу освіту” // Закон від 28.12.2014 №76 – VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>. 3. Болонський процес та нова парадигма вищої освіти: монографія / Ю. М. Рашикевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2014. – 168 с.